

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΚΕΙΜΕΝΑ

A1.

Εκείνος παρουσιάστηκε σε αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε скаμνί κοντά στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Δηλαδή, όταν είχαν φέρει σε αυτόν πολύ χρυσάφι σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε με το γέλιο το (αυστηρό του) πρόσωπο και αμέσως είπε.

.....
Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν πέσει στα χέρια (τους) η επιστολή. Γι' αυτόν τον λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα Ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1. Βιργίλιος – γ. Επική ποίηση.
2. Ιούλιος Καίσαρας – α. Απομνημονεύματα.
3. Σενέκας – δ. Φιλοσοφία.
4. Οράτιος – β. Λυρική ποίηση.
5. Κορνήλιος Νέπως – ε. Ιστορική βιογραφία.

B2.

1. cernitur – **στ.** διάκριση.
2. fugiunt – **α.** πρόσφυγας.
3. magna – **δ.** μεγαλοπρεπής.
4. cognoscantur – **γ.** άγνωστος.
5. amentum – **β.** ιμάντας.

Γ1.

noster

hostibus

tergorum

eques

maiore

caedi

ουδέτερο: illud, θηλυκό: illius

id

pondera

vultus

re

συγκριτικός: celerius, υπερθετικός: celerrime

pericula

Γ2.

gesserint

cernetur

fite

απαρέμφατο μέλλ.: miraturos esse, απαρέμφατο συντ. μέλλοντα: miratos fore

allatum/(adlatum)

μτχ. ενεστ.: utens, μτχ. μέλλ.: usurus, μτχ. πρκ.: usus

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

Δ1α.

eis: αντικείμενο (σε δοτική) στο ρήμα *occurrunt*.

assidentem: κατηγορηματική μετοχή από τον ρηματικό τύπο αίσθησης *spectandum*, δηλώνει άμεση αντίληψη, λειτουργεί ως κατηγορούμενο (ή κατηγορηματικός προσδιορισμός) στο υποκείμενό της *se* και δηλώνει το σύγχρονο.

risu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα *solvit*.

consilia: υποκείμενο στο ρήμα *cognoscantur*.

ob rem: εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο ρήμα *mittit*.

Δ1β.

«**ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur**»: δευτερεύουσα ονομαστική βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της πρότασης είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από ρήματα αρκτικού χρόνου (*curat* και *providet*). Υπάρχει συγχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση και το ρήμα *cognoscantur* αναφέρεται στο παρόν και το μέλλον (ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων: η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της). Λειτουργεί ως αντικείμενο στα ρήματα *curat* και *providet*.

Δ2α.

«**missum**»: *quod missum erat*.

«**veritus**»: αντικειμενική αιτιολογία: *quod (quia, quoniam) Gallus periculum veritus erat*.

υποκειμενική αιτιολογία: *quod (quia, quoniam) Gallus periculum veritus esset*.

αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας: *cum Gallus periculum veritus esset*.

Δ2β.

Ego cum legionibus celeriter adero.

www.irakleitos.gr